

**Judaism: Identity, Pluralism, and
Peoplehood**
Rabbi Ethan Tucker

יהדות: זהות, פלורליזם ועמיות

הרב איתן טוקר

Unit 1: Converts

יחידה א: גיורים

Session 1: Converts – Core Sources

שיעור א: גיורים – מקורות מרכזיים

Jewish identity has meant different things throughout history. The concept of Jewish identity was revolutionized from the biblical period into the Second Temple period and beyond. Early on, being an Israelite was an entirely ethnic designation, coming from Israelite forebears and worshipping the Israelite God (see Judges 11:23-24). There were some who decided to live in the same area (the biblical “ger”), but they were not Israelites – they were people who happened to live in Israelite land (see the following sources for some background on these people: Deuteronomy 14:21, 28:43, Leviticus 17:12, and Numbers 15:13-16).

משמעות המונח 'זהות יהודית' השתנתה במהלך ההיסטוריה, וחל בה מהפך מתקופת התנ"ך, דרך ימי בית שני ועד ימינו. בתחילה, 'העבריים' היו במשמעות אתנית לחלוטין - צאצאי העברים אשר עבדו את אלוהי העברים (ראו שופטים יא, כג-כד). היו גם אלה שחיו באותם אזורים ('הגר' התנ"כי), אך הם לא היו עבריים אלא פשוט אנשים שבמקרה גרו על אדמה עברית (ראו את המקורות הבאים לרקע על אנשים אלה: דברים יד, כא; כח, מג; ויקרא יז, יב; ובמדבר טו, יג-טז).

After the Babylonian exile, this closed ethnic conception began to open up and there are sources that speak of “those who attach themselves” to the Judeans (“hanilvim” – see Isaiah 56:3-7, Esther 9:27). In the Hellenistic period (after the conquests of Alexander the Great), religion and ethnicity began to be separated in a way that was never true before. For example, Paul says “a Jew who is one inwardly”, whose “circumcision is that of the heart, in the spirit not in the letter; whose praise is not of men, but of God” (Romans 2:28-29) – the idea that you could be considered Jewish without a “Jewish body”, descended from Jews, marked in the way of Jews, was revolutionary.

לאחר גלות בבל, המשמעות האתנית הסגורה הזאת החלה להיפתח. קיימים מקורות המדברים על 'הנלווים' לתושבי ממלכת יהודה (ראו ישעיהו נו, ג-ז; אסתר ט, כז). בתקופה ההלניסטית, לאחר כיבושי אלכסנדר הגדול, החלו הדת והאתניות להיפרד זו מזו לראשונה. כך למשל, פאולוס, אחד משליחיו של ישו, אומר 'יהודי הוא זה שבתוך תוכו הוא יהודי', ו'מילה היא זו שבלב, לפי הרוח ולא לפי אות כתובה, שבחו אינו בא מבני אדם כי אם מאלוהים' (ספר רומים 2, 28-29). הרעיון לפיו אתה יכול להיחשב יהודי אף ללא 'גוף יהודי', ומבלי להיות צאצא של יהודים או 'מסומן' כדרכם של יהודים – היה מהפכני.

In this unit we will use the Rabbinic discussion around the process of conversion as a framing for core questions about what it means to be Jewish. Since the idea of conversion is relatively new, these sources try to balance the Torah's conception of ethnic Israelite identity with the new Hellenistic religious identity. In doing so, they reinterpret the biblical word “ger” not as a stranger who lives in Israelite land, but as a convert who became Jewish.

ביחידה זו נעסוק בדיון הרבני בנושא הגיור, כמסגרת לשאלות מהותיות הנוגעות למשמעות של 'להיות יהודי'. מאחר והרעיון של גיור הוא חדש יחסית, נראה כי המקורות מנסים לאזן בין התפיסה התנ"כית של זהות עברית אתנית לבין הזהות הדתית ההלניסטית החדשה. בכך, הם מפרשים מחדש את ה'גר' התנ"כי לא כזר המתגורר על אדמה עברית, אלא כגר אשר נעשה יהודי.

These texts help us ask the fundamental question: How can one become Jewish without a Jewish body? Rabbinic sources have two answers to that question: milah (circumcision), and tevilah (immersion). Understanding these two answers will help us explore what it means to have a Jewish body.

דרך הטקסטים נשאל, כיצד ניתן להפוך ליהודי? וננסה להבין את התשובות ההלכתיות לשאלה זו - מילה וטבילה. הבנת תשובות אלה תעזור לנו לגלות מהי כוונת המילים 'גוף יהודי'.

Yevamot 46-47 in the Talmud Bavli is one of the main loci for Rabbinic discussion on the process of conversion. Here, Rabbi Eliezer, Rabbi Yehoshua (both early 2nd century CE) and anonymous rabbis, debate the importance of the two requirements of conversion, *milah* (circumcision) and *tevilah* (immersion).

הדיון המרכזי בנושא גיור נמצא בתלמוד הבבלי, במסכת יבמות דפים מו-מז. רבי אליעזר, רבי יהושע (שניהם מתחילת המאה השנייה לספירה) ועוד רבנים אנונימיים, דנים בחשיבות שתי הדרישות לגיור: מילה וטבילה.

Talmud Bavli Yevamot 46a

תלמוד בבלי יבמות מו.

Our Sages taught:

תנו רבנן [שנו רבותינו]:

A convert who was circumcised but was not immersed: R. Eliezer says, he is a convert, for our forefathers were circumcised but not immersed. *[The book of Joshua states that those who came out of Egypt were all circumcised and thus entered into the covenant at Sinai circumcised. But there is no record of them ever immersing.]*

גר שמל ולא טבל - רבי אליעזר אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו; *[ספר יהושע מציין שכל מי שיצא ממצרים היה נימול וכך נכנסו לברית בהר סיני נימולים. אך אין אזכור לכך שטבלו.]*

A convert who was immersed but was not circumcised: R. Yehoshua says: he is a convert, for the foremothers were immersed but not circumcised. *[This view assumes that the women who came to Sinai immersed in preparation. The Talmud acknowledges that there is no textual evidence for this, but asserts that they must have gone through some physical process and that must have been immersion.]*

טבל ולא מל - רבי יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו; *[גישה זו מניחה שהנשים שהגיעו לסיני טבלו במסגרת ההכנות שלהן. התלמוד מכיר שכך שאין לעמדה זו עדות כתובה, אך טוען שהן בוודאי עברו תהליך פיזי כלשהו, ובוודאי מדובר בטבילה.]*

But the Sages say: whether circumcised without immersion or immersed without circumcision, he is not a convert until he is circumcised and immersed.

וחכמים אומרים: טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבל.

Both opinions in this source view conversion to Judaism as a physical act done with or on the human body. Do you think of conversion as a physical change?

שתי הדעות בגמרא רואות בגיור מעשה פיזי הנעשה בגוף עצמו. האם גם אתם חושבים שגיור הוא שינוי פיזי?

Which do you feel is more essential for a male convert: circumcision or immersion? How does each answer change how we might understand female conversion?

איזה מהמעשים לדעתכם חיוני יותר לגיור זכר: מילה או טבילה? כיצד תשובתכם יכולה לשנות את איך שאתם מבינים גיור של אישה?

This text assumes that our foremothers converted through mikveh (ritual bath, and not just marriage to a Jewish male). Do you associate women with mikveh, and/or water more generally? Does this idea of the foremothers immersing change your understanding of, or feelings about mikveh?

הטקסט מניח שאמותינו התגיירו באמצעות טבילה (ולא רק נישואין לגבר יהודי). האם יש לדעתכם קשר בין נשים ומקווה, או נשים ומים? האם הדימוי של אמותינו טובלות משנה את הבנתכם או את תחושותיכם לגבי המקווה?

If you converted, or someone close to you did, please share a story or personal experience.

אם התגיירתם או שאתם מכירים מקרוב סיפור של אדם שהתגייר, אנא שתפו בסיפור או בחוויה האישית.

Having established these two basic requirements, the Talmud then describes a conversion ceremony in more detail.

לאחר דיון בשתי הדרישות הבסיסיות הללו, ממשיך התלמוד ומתאר את טקס הגיור ביתר פירוט.

Talmud Bavli Yevamot 47a-47b

תלמוד בבלי יבמות מז-מז:

Our Sages taught: When a [prospective] convert comes to convert in these times... we inform him of a few mitzvot that carry a lesser penalty and a few that carry a severe penalty, and we inform him of the grave importance of leaving gifts for the poor,

תנו רבנן [שנו רבותינו]: גר שבא להתגייר בזמן הזה [...] מודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.

and we inform him the consequences of violating the mitzvot, saying: Know that, until now, when you ate forbidden fat, you were not subject to kareit [spiritual excision], and when you violated Shabbat, you were not liable to be stoned, but now [you will be]...

ומודיעין אותו ענשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה[...].

But one does not overburden him nor engage in exacting detail.

ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו.

If he accepts, he is circumcised immediately...

קיבל, מלין אותו מיד[...].

Once he is healed, we immerse him immediately, and two scholars stand above him, and inform him of a few mitzvot that carry a lesser penalty and a few that carry a severe penalty.

נתרפא, מטבילין אותו מיד ושני תלמידי חכמים עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.

Once he immerses and comes up out of the water, he is like a Jew for all purposes.

טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו.

This text introduces the idea that a prospective convert should be informed about the mitzvot/commandments they will become obligated to when they join the Jewish people. What do you think a person should know before becoming Jewish? Why do you think this text chooses tithes, gifts for the poor, kashrut, and Shabbat?

הגישה שמציגה הגמרא היא, שיש ליידע מראש את הגר העתידי במצוות שהוא יחויב בהן לאחר שיצטרף לעם היהודי ובעונשים הצפויים לו. מה לדעתכם צריך אדם לדעת בטרם ייפך ליהודי? מדוע לדעתכם בחרה הגמרא דווקא את מצוות מעשר, מתנות לעניים, כשרות ושבת?

"But one does not overburden him nor engage in exacting detail." – What is the danger of teaching too much?

"ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו" – מה הסכנה בללמד את המתגייר יותר מדי?

Many people choosing to convert to Judaism today are also asked to agree to certain requirements before they are converted. What do you think about this requirement?

כיום נהוג לדרוש ממי שבא להתגייר לעמוד בדרישות מסוימות, כמו חינוך דתי ושמירת שבת וכשרות. מה דעתכם על דרישות כאלה?

How does the informing of the person feel different if it is done before they immerse, or while they are immersing?

מהו לדעתכם ההבדל בין האינפורמציה שנותנים למתגייר לפני שהוא טובל לזו שנותנים לו במהלך הטבילה?

Finally, let's look at an opinion that all Jews are converts or descendants of converts – even those who were born Jews.

לסיום, נעיין בעמדה הטוענת שכל היהודים הם גרים או צאצאי גרים – גם מי שנולד כיהודי.

Talmud Bavli Keritot 9a

תלמוד בבלי כריתות ט.

Rabbi says: "Like you, [like the convert, before God]" (Numbers 15:15) – Like your ancestors. Just as your ancestors only entered the covenant with circumcision, immersion, and sprinkling of blood, so too they [today's converts] can only enter the covenant with circumcision, immersion, and sprinkling of blood.

רבי אומר: "ככם [כגר יהיה לפני ה']" (במדבר טו:טו) כאבותיכם, מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דם, אף הם לא יכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים.

If we think of everyone as a convert, what lessons does that teach us about the notion of Jewish identity?

כיצד משפיעה התפיסה הרואה את כולם כגרים, על הבנת המושג 'זהות יהודית'?

What does it mean to be a "Jew by choice"? In what way do you feel you have chosen Judaism?

מה המשמעות של להיות 'יהודי מבחירה'? באיזה אופן אתם מרגישים שבחרתם ביהדות?